

ת"פ 40043/05 - מדינת ישראל נגד ואאל שפיק אלגנדי (עוצר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
ת"פ 40043-05-17 מדינת ישראל נ' שפיק אלגנדי (עוצר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי באת-כוהה עו"ד ליבנת רחמים-בני
נגד הנאשם
ואאל שפיק אלגנדי (עוצר) - בעצמו
על-ידי בא-כחו עו"ד איחсанן ווabi

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת-דין

על יסוד הודהה הנאשם, הנני מרשים אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, והפרעה לשוטר, בהתאם להוראת סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

גור-דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בכניסה לישראל שלא כדין ובהפרעה לשוטר. על-פי המתוואר בעובדות כתוב האישום ביום 15.5.17 שהוא הנאשם באזר התעשייה בעיר רהט מבלי שיש ברשותו אישורי כניסה או שהיה כדין. במעמד הנ"יל, כשהתבקש להציג תעודת זהה, ניסה הנאשם להימלט ודחק את השוטר, וזאת בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא את תפקידו כחוק או להכחילו.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערך המוגן של הסדר הציבורי, ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת עמוד 1

שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לשראל, שלא תחת עינם הפקודה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגעה בביטחוןם של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבוריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בرع"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: " אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו שעשויה בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את ביטחון תושבה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמדובר בטעוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירות השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשנות עם שינוי הנסיבות ואך עשויה להשנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הרואי בתוך המתחם בין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שתאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15, בת"פ 65591-11-15 וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 14-13, לרבות ההחלטה המוצטטה שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפני, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולן המצב הביטחוני השתרף מאז ניתנו אוטם גז"ד אליהם הפנה בית-המשפט וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה כמעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלומות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאובנו, גם כיום אלו עדים באופן תדרי לפיגועים שונים, המבצעים בתחום הקו הירוק ומהচאה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט 40 שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, העיטה בנוגע לעבירות השב"ח יכול ותשנה אף מאשר לאזר. בעניינו, וכיידעה שיפוטית, ישנו האזר המכונה "גיימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך שעשוים בלתי חוקיים רבים, אף ככלו המתגוררים באזורי השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותו אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר, כי זו נמצאת במדד הבינוני-نمוך. מחד, מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עברות נלוות, כאשר הנאשם שהוא בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, ובקיש לצאת חזרה לביתו. מאידך, הנאשם ביצע עבירה נוספת אגב אותה הייתה, כאמור

דחף את השוטר אגב ניסיונו להימלט. גם אם מדובר בתקיפה אגב ניסיון הימלטות אל לו לנאשם לנוקוט הפעלת כוח פיסי, קטן哉 גדול, ולא בכדי בעבורות שכאה נקבע עונש מינימום שנועד דין יותר לשוטרים בביצוע עבודתם היום-יוםית.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראיו שינווע מ-15 ים מאסר בפועל ועד 7 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תיליך בחשבו הודהתו שיש בה ממש נטילת אחריות והבעת חריטה. מדובר בנאשם, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדבר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נכון העדרה של מעטפת תומכת.

מנגד, לחובת הנאשם שני רישומים מבית-משפט צבאי בגין ביצוע עבירות של הפרת ה戒律 שטח צבאי סגור, כאשר במסגרת כל אחת מהן ריצהו הנאשם מאסר בפועל בגין חודש ויום. אכן, אין מדובר בכניסה לישראל שלא כדין. יחד עם זאת, אין זה מעמדו המשפטי הראשון של הנאשם, ככלך יש להוסיף את הדמיון בין העברות שבנה הורשע בבית-משפט צבאי לבין העבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 15.5.17;
- ב. שלושה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא עבר עבירות לפי חוק הכנסת לישראל או לפי פרק ט' סימן ג' לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט המחויז.

ניתן והודע היום, י' בסיוון התשע"ז, 4 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט